

۱۳۴۶۸۶

۱۳۹۵ / ۱۰ / ۱۱

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

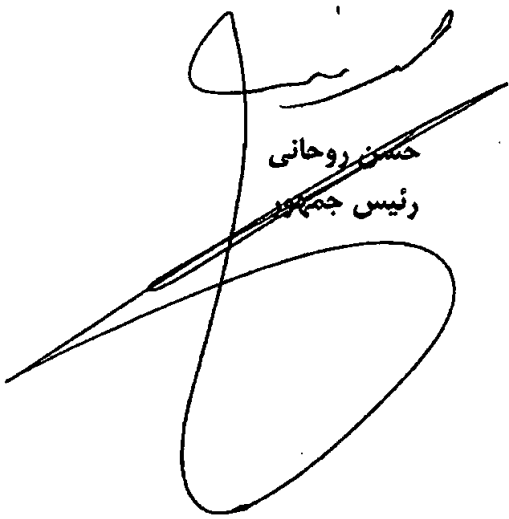
شماره ثبت	۹۵ / ۱۵ / ۳۴۹۸
تاریخ ثبت	۹۵ / ۱۰ / ۱۲
ساعت ورود	کد پرونده

« بسمه تعالی »

وزارت امور اقتصادی و دارایی

دراجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و ژاپن » که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم آذرماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۱ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۲۷/۷۷۹۶۷ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۷ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات و ترتیبات مندرج در ماده (۲۱) موافقتنامه می باشد.

 حسین روحانی
 رئیس جمهور

رونوشت:

- دبیرخانه
- دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقات بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۵/۱۰/۷

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۹۲۳/۴۰۵۷۲ مورخ ۱۳۹۵/۴/۸ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و
ژاپن که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب
در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۵/۹/۳ و تأیید شورای محترم نگهبان،
به پیوست ابلاغ می‌گردد.

علی لاریجانی

**قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین
جمهوری اسلامی ایران و ژاپن**

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و ژاپن مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره- در اجرای این موافقتنامه رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری
بین جمهوری اسلامی ایران و ژاپن**

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و ژاپن که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،

با علاقه‌مندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع طرفهای متعاقد؛

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛ و

با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛

به شرح زیر توافق نموده‌اند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح « سرمایه‌گذاری » به معنی هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر به‌کار گرفته شود:

الف) شرکت و شعبه‌ای از یک شرکت؛

ب) سهام، سهم‌الشرکه یا دیگر اقسام مشارکت سهمی در شرکت؛

پ) اوراق‌بهادار، اوراق قرضه، وامها و سایر اقسام بدهیها؛

ت) قراردادهای بیع سلف، حق خرید و قراردادهای تبعی مربوط به اموال؛

ث) حقوق ناشی از قراردادها از جمله قراردادهای آماده بهره‌برداری، ساخت، مدیریت، تولید یا قراردادهای مربوط به سهم درآمدی؛

ج) ادعا نسبت به پول یا هر فعالیتی که به موجب قرارداد دارای ارزش مالی باشد؛

چ) حقوق مالکیت فکری، از جمله حق‌التألیف و حقوق مرتبط، حق اختراع و حقوق مربوط به حق اختراع با مدت محدود، علائم تجاری، طرحها و نمونه‌های صنعتی، طرحهای مربوط به مدارهای یکپارچه، انواع گیاهان جدید، اسامی تجاری، علائم مربوط به منابع یا نشانه‌های جغرافیایی و اطلاعات افشاء نشده؛

ح) حقوق اعطاء شده به موجب قوانین و مقررات یا قراردادهایی نظیر امتیازات، مجوزها، اختیارات و پروانه‌ها از جمله موارد مربوط به اکتشاف و بهره‌برداری از منابع طبیعی؛ و

خ) سایر اموال عینی و دینی، منقول و غیرمنقول و هرگونه حقوق مالکیت مربوط نظیر اجاره، رهن، حق حبس و وثیقه.

اصطلاح « سرمایه‌گذاری » همچنین به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد، به‌ویژه سود حاصل از سرمایه‌گذاری، عایدات سرمایه‌ای، سود سهام، حق‌الامتياز و کارمزد. تغییر در شکل دارایی‌های سرمایه‌گذاری شده بر ماهیت آنها به عنوان سرمایه‌گذاری تأثیر نمی‌گذارد.

۲- اصطلاح « سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد » به معنی شخص یا شرکت یک طرف متعاقد به شرح زیر می‌باشد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر اقدام به سرمایه‌گذاری می‌نماید:

الف) شخص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات طرف متعاقد نخست تبعه آن تلقی شود؛ یا

ب) شرکتی که به موجب قوانین و مقررات طرف متعاقد نخست تأسیس و مقر آن یا فعالیت‌های اقتصادی حقیقی آن در قلمرو آن طرف متعاقد می‌باشد.

۳- اصطلاح « شرکت » به معنی هر شخص حقوقی یا دیگر اشخاص است که به موجب قوانین و مقررات حاکم به نحو مقتضی تأسیس یا تشکیل شده، خواه سودآور باشد یا نباشد، از جمله هر بنگاه، صندوق‌های سرمایه‌گذاری، شراکت، مالکیت‌های انحصاری، شرکتهای مشترک، انجمن، سازمان یا مؤسسه.

۴- اصطلاح « فعالیت‌های سرمایه‌گذاری » به معنی عملیات، مدیریت، حفظ، استفاده، بهره‌مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه‌گذاری خواهد بود.

۵- اصطلاح « ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد » به معنی هر نوع ارزی است که به موجب تعریف اساسنامه صندوق بین‌المللی پول آزادانه قابل استفاده باشد.

۶- اصطلاح « قلمرو » به معنی مناطق تحت حاکمیت هریک از طرفهای متعاقد حسب مورد از جمله دریای سرزمینی و منطقه انحصاری اقتصادی و فلات قاره می‌باشد که هریک از طرفهای متعاقد در آن براساس حقوق بین‌الملل اعمال حقوق حاکمه یا صلاحیت می‌نماید.

ماده ۲- تشویق سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه‌گذاران خود را جهت سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد به موجب قوانین و مقررات خود زمینه‌های مناسب را جهت جذب سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد کرد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد، با رعایت حقوق خود برای اعمال اختیارات براساس قوانین و مقررات حاکم خود از جمله قوانین مربوط به مالکیت و کنترل خارجی نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر اقدام خواهد کرد.

۲- این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذاری‌هایی که توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان به تصویب رسیده باشد، چنانچه تصویب مزبور به موجب قوانین و مقررات آن ضروری باشد، اعمال خواهد شد. مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا هر مرجع دیگری است که جایگزین آن شود.

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاری‌های آنها در قلمرو خود رفتاری را اعمال خواهد نمود که نسبت به سرمایه‌گذاران خود و سرمایه‌گذاری‌های آنها یا سرمایه‌گذاران هر طرف غیرمتعاقد و سرمایه‌گذاری‌های آنها در رابطه با فعالیت‌های سرمایه‌گذاری، در شرایط مشابه اعمال می‌نماید، هر کدام که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

۲- اگر یک طرف متعاقد به موجب هر موافقتنامه راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا سازمان منطقه‌ای مشابه یا کنوانسیون راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، مزایا یا حقوق خاصی را به سرمایه‌گذاران هر طرف غیرمتعاقد اعطاء کرده یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای مزایا یا حقوق مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

۳- بند (۱) مانع از آن نخواهد بود که هر یک از طرفهای متعاقد رفتاری متمایز طبق قوانین و مقررات خود در رابطه با مالیات‌ها اعمال نمایند.

ماده ۵- رفتار عمومی

سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در هر زمان در قلمرو طرف متعاقد دیگر از رفتار عادلانه و منصفانه و حمایت و امنیت کامل برخوردار

خواهد بود. مفاهیم « رفتار عادلانه و منصفانه » و « حمایت و امنیت کامل » مستلزم رفتاری اضافه بر رفتار به موجب معیار حداقل سطح رفتار در حقوق بین‌الملل عرفی برای بیگانگان یا بیش از دامنه این رفتار نخواهد بود.

ماده ۶- رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد هر تعهدی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، رعایت خواهد نمود.

ماده ۷- الزامات اجرائی

یک طرف متعاقد در قلمرو خود در ارتباط با فعالیت‌های سرمایه‌گذاری، هرگونه اقدام غیرتبعیض آمیز را در خصوص سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در رابطه با الزامات صادراتی، الزامات مربوط به تراز واردات و صادرات یا محدودیت‌های صادراتی وضع نخواهد نمود.

ماده ۸- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر مصادره یا ملی نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه با مصادره یا ملی شدن (که از این پس « مصادره » نامیده می‌شود) قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه مصادره برای اهداف عمومی به موجب فرایند قانونی، به روش غیرتبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مؤثر، فوری و مناسب غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش عادلانه بازار در رابطه با سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از آن باشد که مصادره انجام یا اعلام شود یا به آگاهی عمومی برسد، هر کدام زودتر به وقوع بپیوندد.

۳- جبران خسارت به ارزش قابل تبدیل به ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد به نرخ تسعیر بازار حاکم در تاریخ پرداخت واقعی محاسبه خواهد شد.

۴- طرف متعاقد مصادره‌کننده متعهد به پرداخت جبران خسارت بدون تأخیر غیرموجه خواهد بود. در صورت تأخیر غیرموجه، هزینه‌های مالی مرتبط با پرداخت معوقه باید توسط طرف متعاقد مصادره‌کننده از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت واقعی پرداخته شود. هزینه‌های مالی مزبور مرتبط با پرداخت معوقه باید به

ارزی که قابل تبدیل به ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد به نرخ تسعیر بازار حاکم محاسبه گردد.

۵- جبران خسارت و هزینه‌های مالی مرتبط با پرداخت معوقه باید به‌طور مؤثر محقق و آزادانه قابل انتقال باشد.

۶- سرمایه‌گذار متأثر از مصادره حق خواهد داشت، به موجب قانون طرف متعاهدی که اقدام به مصادره می‌کند، خواستار اعاده دادرسی فوری دعوی خود از جمله ارزیابی سرمایه‌گذاری خود و پرداخت جبران خسارت طبق اصول مندرج در این ماده توسط مرجع قضائی یا هر دیوان اداری یا نهاد آن طرف متعاهد شود.

۷- از نظر این ماده، اصطلاح « هزینه‌های مالی مرتبط با پرداخت معوقه » به معنی مقدار پول اضافی است که بر اساس رویه بانکی بین‌المللی به علت پرداخت‌های معوقه حاصل می‌گردد.

ماده ۹- زیانها یا خسارت‌ها

۱- سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به‌علت هر نوع مخاصمات مسلحانه، انقلاب، شورش، آشوبهای داخلی یا دیگر حالت‌های مشابه اضطرار در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار زیان یا خسارت شود، در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، جبران خسارت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف، از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر طرف غیرمتعاهد، هر کدام که برای سرمایه‌گذاران طرف متعاهد نخست مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

۲- هر پرداخت ناشی از سازوکار حل و فصل اختلاف موضوع بند (۱) باید به‌طور مؤثر محقق و آزادانه قابل انتقال و آزادانه به ارزی که قابل تبدیل به نرخ مبادلات تسعیر بازار حاکم به ارزشهایی که آزادانه قابل استفاده باشد، انجام شود.

ماده ۱۰- جانشینی

اگر یک طرف متعاهد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن، به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد؛ و

ب) طرف متعاقد اخیرالذکر یا مؤسسه تعیین شده توسط آن مستحق اعمال حقوقی در ارتباط با سرمایه گذاری سرمایه گذار که سرمایه گذار اولیه استحقاق آن را داشته است، خواهد بود.

ماده ۱۱- انتقال

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه به داخل و خارج از قلمرو خود آزادانه و بدون تأخیر انجام پذیرد. این انتقالات به ویژه، اما نه منحصرأ شامل موارد زیر است:
الف) سرمایه اولیه و وجوه اضافی برای حفظ، یا افزایش سرمایه گذاری؛
ب) سود حاصل از سرمایه گذاری، عایدات سرمایه ای، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد یا سایر درآمدهای جاری حاصل از سرمایه گذاری؛
پ) پرداختهای ناشی از یک قرارداد از جمله بازپرداخت وام، مرتبط با سرمایه گذاری؛

ت) درآمد حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری؛

ث) درآمدها و حقالزحمه های کارکنان خارجی که در ارتباط با سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد نخست اشتغال دارند؛

ج) پرداختهای انجام شده به موجب مواد (۸)، (۹) و (۱۰)

چ) پرداختهای ناشی از یک اختلاف.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد همچنین اطمینان خواهد داد که این انتقالات بدون تأخیر به ارزشهایی که آزادانه قابل استفاده باشد به نرخ تسعیر بازار حاکم در تاریخ انتقال انجام پذیرد.

۳- صرف نظر از بندهای (۱) و (۲) یک طرف متعاقد می تواند از طریق اعمال عادلانه قوانین و مقررات خود، به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت در موارد زیر از انتقال جلوگیری یا آن را به تأخیر اندازد:

الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران؛

ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار، قراردادهای بیع سلف، حق خرید یا

قراردادهای تبعی مربوط به اموال؛

ب) تخلفات جزائی یا کیفری؛

ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات ارزی یا سایر ابزارهای پولی هرگاه برای کمک به مراجع سیاستگذاری مالی یا مجری قانون ضروری باشد؛ یا
ث) اطمینان از اجرای آراء یا احکام در رسیدگی های قضائی.

ماده ۱۲- منع برخورداری از منافع

یک طرف متعاقد می تواند مانع برخورداری سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر که شرکت است و سرمایه گذاری آن از منافع این موافقتنامه در مواردی شود که طرف متعاقد نخست موارد زیر را احراز نماید:

الف) شرکت، در مالکیت یا کنترل سرمایه گذار طرف غیرمتعاقدی است که با طرف متعاقد منع کننده روابط سیاسی ندارد؛ یا

ب) شرکت، در مالکیت یا کنترل سرمایه گذار طرف غیرمتعاقد یا طرف متعاقد منع کننده است و دارای فعالیت های عمده تجاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر نمی باشد.

ماده ۱۳- استثنائات عمومی و امنیتی

۱- با رعایت این الزام که اقدامات زیر توسط یک طرف متعاقد به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض خودسرانه یا غیرموجه یا محدودیت پنهان نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاری های آنها در قلمرو طرف متعاقد نخست شود، هیچیک از مفاد این موافقتنامه نباید به گونه ای تعبیر شود که موجب جلوگیری از انجام یا اتخاذ اقدامات زیر یک طرف متعاقد نخست شود:

الف) ضروری برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه؛

ب) ضروری برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی، مشروط به اینکه استثنائات مربوط به نظم عمومی تنها وقتی می تواند مورد استناد واقع شود که خطری واقعی و به اندازه کافی جدی متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد؛

پ) ضروری برای تضمین رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه از جمله در رابطه با موارد زیر، ناسازگار نیستند:

(۱) جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار قصور در مورد یک قرارداد؛

(۲) حمایت از حریم خصوصی افراد در خصوص پردازش و انتشار داده‌های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حسابهای شخصی؛ یا (۳) ایمنی؛ یا

ت) وضع شده برای حمایت از گنجینه‌های ملی که دارای ارزش هنری، تاریخی یا یاستانی می‌باشد.

۲- هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه نباید به‌نحوی تفسیر شود که مانع یک طرف متعاقد از انجام یا اتخاذ اقدامات زیر شود:

الف) اقدامات زیر که برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود ضروری می‌دانند:

(۱) اتخاذ شده در زمان جنگ، مخاصمات مسلحانه، یا دیگر حالت‌های

اضطراری در آن طرف متعاقد یا در روابط بین‌الملل؛ یا

(۲) مربوط به اجرای سیاست‌های داخلی یا موافقتنامه‌های بین‌المللی در

ارتباط با عدم گسترش تسلیحات؛ یا

ب) اقداماتی براساس تعهدات خود به موجب منشور سازمان ملل متحد

به منظور حفظ صلح و امنیت بین‌المللی.

ماده ۱۴- حقوق مالکیت فکری

۱- طرف‌های متعاقد حمایت کافی و مؤثر را در ارتباط با حقوق مالکیت

فکری اعطاء و تضمین خواهند نمود و کارایی و شفافیت را در نظام حمایت از

مالکیت فکری تشویق خواهند کرد. بدین منظور، طرف‌های متعاقد باید در اسرع

وقت بنا به درخواست هر یک از طرف‌های متعاقد با یکدیگر مشورت نمایند. هر

یک از طرف‌های متعاقد، با اتکاء به نتایج حاصل از مشورت، طبق قوانین و

مقررات خود اقدامات مناسب را جهت برطرف نمودن عواملی که دارای اثرات

نامطلوب برای سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر می‌باشد،

انجام خواهد داد.

۲- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید بر حقوق و تعهدات طرفهای متعاقد به موجب موافقتنامه‌های چندجانبه حمایت از حقوق مالکیت فکری که طرفهای متعاقد عضو آن هستند، تأثیر گذارد.

۳- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به نحوی تفسیر شود که هر یک از طرفهای متعاقد را ملزم به تعمیم رفتاری با سرمایه‌گذاران طرف دیگر و سرمایه‌گذاری‌های آنها نماید که به موجب موافقتنامه‌های چندجانبه حمایت از حقوق مالکیت فکری که طرف متعاقد نخست عضو آن می‌باشد، نسبت به سرمایه‌گذاران طرف غیرمتعاقد و سرمایه‌گذاری‌های آنها اعمال می‌نماید.

ماده ۱۵- مالیات

هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید بر حقوق و تعهدات هر یک از طرفهای متعاقد به موجب هر کنوانسیون اجتناب از اخذ مالیات مضاعف تأثیر گذارد. در صورت عدم مطابقت این موافقتنامه و هر یک از کنوانسیون‌های مزبور، آن کنوانسیون تا حدی که مطابقت وجود ندارد، حاکم خواهد بود.

ماده ۱۶- اقدامات حفاظتی موقتی

۱- یک طرف متعاقد می‌تواند اقدامات محدودکننده را در رابطه با مبادلات سرمایه‌ای فرامرزی و نیز پرداخت‌ها یا انتقال‌ها از جمله انتقال موضوع ماده (۱۱) در خصوص مبادلات مربوط به سرمایه‌گذاری‌ها در موارد زیر اتخاذ یا حفظ نمایند:
الف) در صورت مشکلات جدی در رابطه با تراز پرداخت و مالی خارجی یا تهدیدی مربوط به آن؛ یا

ب) در موارد استثنائی که جابه‌جایی سرمایه، مشکلات جدی را برای مدیریت اقتصاد کلان، به ویژه سیاست‌های پولی و نرخ ارز ایجاد یا تهدید به ایجاد می‌نماید.

۲- اقدامات محدودکننده موضوع بند (۱) باید:

الف) به نحوی اعمال شود که رفتار با طرف متعاقد دیگر نامساعدتر از رفتار اعمال‌شده با هر طرف غیرمتعاقد نباشد؛

ب) مطابق اساسنامه صندوق بین‌المللی پول باشد؛

ب) فراتر از اقدامات ضروری جهت غلبه بر شرایط تعیین شده در بند (ا) نباشد؛

ت) موقتی باشد و به تدریج با بهبود شرایط مشخص شده در بند (ا) پایان پذیرد؛

ث) فوری به آگاهی طرف متعاقد دیگر رسانده شود؛ و

ج) از زیانهای غیر ضروری به منافع تجاری، اقتصادی و مالی طرف متعاقد دیگر اجتناب شود.

ماده ۱۷- اقدامات احتیاطی

۱- صرف نظر از سایر مفاد این موافقتنامه، یک طرف متعاقد از انجام اقدامات احتیاطی برای تضمین و حفظ ثبات نظام مالی خود منع نخواهد شد.

۲- زمانی که اقدامات انجام شده توسط یک طرف متعاقد طبق بند (ا) مطابق این موافقتنامه نباشد، به عنوان وسیله ای برای اجتناب از تعهدات طرف متعاقد به موجب این موافقتنامه استفاده نخواهد شد.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافات میان سرمایه گذار یک طرف متعاقد و

طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه هر اختلافی میان سرمایه گذار یک طرف متعاقد و طرف متعاقد دیگر ناشی از نقض تعهدی به موجب این موافقتنامه بروز کند، موضوع باید به صورت کتبی توسط سرمایه گذار یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر اعلام شود، و سرمایه گذار یک طرف متعاقد و طرف متعاقد دیگر تلاش خواهند نمود اختلاف را به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخی که در آن به صورت مکتوب توسط سرمایه گذار یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر اطلاع داده شده است، حل و فصل نشده باشد، با درخواست کتبی و با انتخاب سرمایه گذار یک طرف متعاقد برای حل و فصل به مراجع زیر ارجاع خواهد شد:

الف) دادگاه صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر که در قلمرو آن سرمایه گذاری

انجام شده است؛

ب) دیوان داوری موردی، که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تأسیس می‌شود، مگر آنکه طرفهای اختلاف به نحو دیگری توافق نموده باشند؛ یا

پ) دیوان داوری تأسیس شده به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر (کنوانسیون ایکسید)، در صورتی که دو طرف متعاقد عضو کنوانسیون باشند.

برای اطمینان بیشتر، اختلاف می‌تواند به دادگاه صلاحیتدار موضوع جزء (الف) قبل از انقضای آن دوره ششماهه ارجاع شود.

۳- اختلافی که ابتداء در دادگاههای صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفهای اختلاف نمی‌تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- دیوان داوری موردی تعیین شده در جزء (ب) بند (۲) این ماده به شرح زیر تشکیل خواهد شد:

الف) هر طرف اختلاف یک داور را انتخاب و دو داوری که بدین نحوه انتخاب شده‌اند با توافق متقابل، داور سوم که باید تبعه کشور ثالث باشد و به‌عنوان رئیس دیوان داوری منصوب خواهد شد را تعیین خواهند کرد. همه داوران باید ظرف مدت سه‌ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری طبق بند (۲) تعیین شوند.

ب) چنانچه انتصابات لازم داوران در مدت مقرر تعیین شده در جزء (الف) انجام نشده باشد، هر طرف، در صورت فقدان هر توافق دیگر، می‌تواند از دبیر کل دیوان دائمی داوری در لاهه برای انتصابات لازم دعوت به عمل آورد.

۵- رأی داوری برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم‌الاتباع خواهد بود. رأی داوری باید طبق این موافقتنامه و اصول حاکم حقوق بین‌الملل صادر گردد. رأی دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد.

۶- بدینوسیله هر یک از طرفهای متعاقد به ارجاع دعوی به داوری به موجب این ماده رضایت می‌دهد.

ماده ۱۹- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ایجادشده بین طرفهای متعاقد در خصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، حتی الامکان، ابتداء به طور دوستانه و از طریق مشورت حل و فصل خواهد شد. در صورت فقدان توافق، یک طرف متعاقد می تواند، ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک دیوان داوری سه نفره متشکل از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک رئیس می باشد، ارجاع نماید.

۲- چنانچه اختلاف به یک دیوان داوری ارجاع شود، هریک از طرفهای متعاقد یک داور را ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه انتخاب خواهد نمود و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب مؤخر، رئیس را انتخاب خواهند نمود. چنانچه هریک از طرفهای متعاقد داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب رئیس به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاقد می تواند از دبیرکل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا رئیس را تعیین نماید. رئیس باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۳- در مواردی که رئیس باید توسط دبیر کل دیوان دائمی داوری تعیین شود چنانچه دبیر کل دیوان دائمی داوری از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون دبیر کل دیوان دائمی داوری انجام خواهد شد و چنانچه معاون دبیر کل دیوان دائمی داوری نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان مذکور که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۴- دیوان داوری با رعایت سایر مقرراتی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین رسیدگی و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۵- رأی داوری برای طرفهای متعاقد قطعی و لازم الاتباع خواهد بود. رأی داوری باید طبق این موافقتنامه و اصول حاکم حقوق بین الملل صادر گردد. رأی دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد.

۶- هر یک از طرفهای متعاقد باید هزینه‌های داور منتخب خود و هزینه‌های نمایندگی خود را در رسیدگی داور پیرواورد. هزینه‌های رئیس دیوان داور در ارتباط با انجام وظایف او و هزینه‌های باقی مانده دیوان داور باید به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاقد تقبل شود.

ماده ۲۰- کارگروه مشترک سرمایه‌گذاری

۱- طرفهای متعاقد کارگروه مشترک سرمایه‌گذاری (که از این پس «کارگروه» نامیده می‌شود) را با هدف تحقق مفاد این موافقتنامه تأسیس خواهند نمود. وظایف کارگروه به شرح زیر خواهد بود:

الف) تبادل اطلاعات در خصوص موضوعات مرتبط با سرمایه‌گذاری و بحث و بررسی آنها در حیطه شمول این موافقتنامه که به بهبود محیط سرمایه‌گذاری مربوط می‌شود؛ و

ب) بحث و بررسی سایر موضوعات مرتبط با سرمایه‌گذاری در ارتباط با این موافقتنامه.

۲- کارگروه می‌تواند، در صورت نیاز، توصیه‌های مناسب را به اتفاق آراء به طرفهای متعاقد به منظور کارکرد مؤثرتر یا تحقق اهداف این موافقتنامه ارائه نماید.

۳- کارگروه از نمایندگان طرفهای متعاقد تشکیل خواهد شد. کارگروه می‌تواند، بر اساس توافق متقابل طرفهای متعاقد، از نمایندگان نهادهای مرتبط، به غیر از دولتهای طرفهای متعاقد که دارای تخصص لازم مرتبط با موضوعات مورد بحث می‌باشند، دعوت به عمل آورد و جلسات مشترک را با بخشهای خصوصی برگزار نماید.

۴- کارگروه، آیین کار خود را برای انجام وظایف خود تعیین خواهد نمود.

۵- کارگروه می‌تواند کارگروه‌های فرعی را تشکیل دهد و وظایف خاصی را به کارگروه‌های فرعی مزبور واگذار نماید.

۶- کارگروه بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد برگزار خواهد شد.

ماده ۲۱- مفاد نهائی

۱- طرفهای متعاقد یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از انجام تشریفات داخلی مربوط خود که برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه ضروری است، مطلع خواهد نمود.

۲- این موافقتنامه در سی‌امین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤخر لازم‌الاجراء خواهد شد و برای مدت ده سال معتبر خواهد ماند. این موافقتنامه پس از دوره ده سال اولیه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را به‌طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. در این صورت، موافقتنامه شش ماه پس از دریافت اعلامیه مزبور فسخ شده تلقی می‌گردد.

۳- پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاری‌های صورت‌پذیرفته قبل از تاریخ فسخ این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده‌ساله مجری خواهد بود.

۴- این موافقتنامه با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۳) در خصوص تمامی سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر بر اساس قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر قبل از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده باشد نیز اعمال خواهد شد.

۵- این موافقتنامه در مورد دعاوی ناشی از رویدادهایی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن رخ داده‌اند، اعمال نخواهد شد.

در تأیید مراتب فوق امضاء کنندگان زیر که از سوی دولتهای مربوط خود بدین منظور به‌طور مقتضی مجاز می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در توکیو در تاریخ ۱۶ بهمن ماه ۱۳۹۴ هجری شمسی برابر با روز پنجم ماه دوم سال ۲۸ هنی سئی و برابر با ۵ فوریه ۲۰۱۶ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، ژاپنی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن متون از اعتبار

یکسان برخوردار می‌باشند. در صورت اختلاف در تفسیر متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی ایران	از طرف ژاپن
علی طبینیا	فومیو کیشیدا
وزیر امور اقتصادی و دارایی	وزیر امور خارجه

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و یک ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم آذرماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۱ به تایید شورای نگهبان رسید. اص

علی لاریجانی